

USNESENÍ

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Rapušákovou v exekuční věci

oprávněné: **COFIDIS s.r.o.**, IČO 27179907
sídlem Bucharova 1423/6, 158 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Romanem Majerem
sídlem Vyskočilova 1326/5, 140 00 Praha 4

proti
povinným: **XXX**, narozená 22. 9. 1949
bytem XXX

pro peněžité plnění

takto:

Exekuce nařízená usnesením Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově vydaným dne 4. 2. 2013 pod č. j. 20EXE 2387/2012-15 se podle § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu a § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, **zastavuje.**

Povinná je **povinna** zaplatit JUDr. Marcelu Smékalovi, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Praha – východ, náklady exekuce ve výši **5 505,50 Kč** do 3 dnů od právní moci usnesení.

Povinná je **povinna** zaplatit oprávněnému náklady řízení ve výši **4 670,60 Kč** k rukám JUDr. Romana Majera, advokáta se sídlem Vyskočilova 1326/5, Praha 4, do 3 dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově vydaným dne 4. 2. 2013 pod č. j. 20 EXE 2387/2012-15, které nabylo právní moci dne 19. 4. 2013, byla nařízena exekuce na majetek povinné podle vykonatelného rozhodnutí, které vydal Obvodní soud pro Prahu 1 dne 27. 10. 2011 pod sp. zn. 53C 1217/2011 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 53 555,84 Kč s příslušenstvím, nákladů předcházejícího řízení ve výši 23 092 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny. Provedením exekuce byl pověřen JUDr. Marcel Smékal, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha – východ.

Podáním ze dne 30. 10. 2017 došlým soudnímu exekutorovi dne 1. 11. 2017 navrhovala povinná zastavení exekuce pro nemajetnost bez bližšího odůvodnění.

Oprávněný s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasil.

Bylo prokázáno, že povinná pobírá od České správy sociálního zabezpečení starobní a vdovský důchod v celkové výši 8 923 Kč měsíčně. Důchod povinné soudní exekutor postihl exekučním příkazem ze dne 19. 2. 2013 a byl zařazen do pořadí. Česká správa sociálního zabezpečení eviduje u povinné šest nepřednostních pohledávek, přičemž z důchodu jsou v současné době prováděny exekuční srážky ve výši 899 Kč ve prospěch exekuce vedené zdejší soudem pod sp. zn. 20 EXE 1357/2011, přičemž ze systému ISAS zdejšího soudu bylo zjištěno, že v rámci citované exekuce je vymáhána jistina 89 392,74 Kč s příslušenstvím, náklady předcházejícího řízení ve výši 27 451,20 Kč a náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny. Povinná má u České spořitelny – penzijní společnosti, a.s. veden osobní účet, jehož zůstatek byl ke dni 11. 10. 2018 nulový. Exekuční příkaz vydaný v nyní projednávané věci dne 18. 8. 2017 je u tohoto účtu

evidován jako druhý v pořadí. Na vymáhanou pohledávku bylo dosud vymoženo 88 641,39 Kč, a to srážkami ze mzdy původního povinného 2) XXX a z výtěžku insolvenčního řízení vedeného proti XXX. Exekuce vůči XXX byla usnesením soudního exekutora ze dne 24. 4. 2018 č. j. 081 EX 28500/12-210, které nabylo právní moci dne 22. 5. 2018, zastavena. (Sdělení České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 10. 2018, Sdělení České spořitelny – penzijní společnosti, a.s. ze dne 11. 10. 2018, Zpráva soudního exekutora o stavu exekuce, Úřední záznam ze dne 24. 4. 2018 z exekutorského spisu sp. zn. 081 EX 28500/12).

Dle ustanovení § 55 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, o zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

Dle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Dle ustanovení § 268 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů. **Dle ustanovení § 89 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu,** dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný.

Povinná navrhovala zastavení exekuce pro nemajetnost. Soudem bylo zjištěno, že povinná pobírá starobní a vdovský důchod, který byl postižen exekučním příkazem, ale z důchodu povinné jsou dosud prováděny srážky na exekuci předcházející. Dále byl exekučním příkazem postižen osobní účet povinné vedený u České spořitelny – penzijní společnosti, a.s., na němž je však nulový zůstatek a nyní projednávaná exekuce je druhá v pořadí. Na vymáhanou pohledávku sice bylo dosud vymoženo 88 641,39 Kč, nicméně celou tuto částku soudní exekutor vymohl od povinného XXX od povinné XXX nebylo vymoženo ničeho. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že nelze předpokládat realizaci exekučních příkazů vydaných v rámci nyní projednávané exekuce, a to zejména s přihlédnutím k jejich pořadí. Při posuzování případné realizace exekučního příkazu na důchod povinné soud zohlednil i výši prováděných srážek a výši pohledávky vymáhané jako první v pořadí. U postiženého osobního účtu pak soud nemohl přehlédnout nulový zůstatek. Dále soud zohlednil i celkovou dobu trvání exekučního řízení, věk povinné a to, že na vymáhanou pohledávku nebylo z majetku či příjmů povinné vymoženo ničeho.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud exekuci v plném rozsahu zastavil, a to podle ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu.

O nákladech exekuce vzniklých soudnímu exekutorovi soud rozhodl podle ustanovení § 87 odst. 3, § 89 exekučního řádu a § 271 občanského soudního řádu. Podle § 11 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. by soudnímu exekutorovi náležela odměna ve výši 12 470 Kč, náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč stanovená dle ustanovení § 13 odst. 1 citované vyhlášky, a to včetně daně z přidané hodnoty v částce 3 354 Kč stanovené dle § 52 odst. 1 exekučního řádu a § 137 odst. 3 občanského soudního řádu. Celkem by tedy náklady exekuce činily 19 324 Kč. Soud však přihlédl k tomu, že soudní exekutor požadoval náklady exekuce ve výši 5 505,50 Kč a zavázal povinnou k náhradě nákladů exekuce pouze v této výši. Tato částka již byla soudním exekutorem vymožena.

O nákladech účastníků řízení soud rozhodoval v souladu s ustanovením § 89 exekučního řádu. Zastavení exekuce zavinila povinná, proto jí soud uložil povinnost zaplatit náklady oprávněného v částce 4 670,60 Kč, které představuje náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby a 300 Kč v částce 600 Kč, stanovená dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., (převzetí a příprava zastoupení, podání exekučního návrhu; nesouhlas se zastavením exekuce ze dne 21. 12. 2017 a

sdělení ze dne 20. 6. 2018 soud nehodnotil jako další úkony právní služby, když zjevně nebyly časově náročné); odměna za zastupování účastníka advokátem stanovená dle § 7, § 11 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v částce 3 260 Kč (2 úkony á 1 630 Kč); a daň z přidané hodnoty z odměny a náhrad v částce 810,60 Kč. Jelikož oprávněného, kterému byla přisouzena náhrada nákladů řízení, zastupoval v řízení advokát, je povinný dle ustanovení § 149 odst. 1 občanského soudního řádu povinen zaplatit tuto náhradu advokátu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, dvojmo ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Bruntál 19. listopadu 2018

Mgr. Hana Rapušáková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Červenková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.12.2018, ve výroku I., III. vykonatelnosti dne 29.12.2018, ve výroku II. vykonatelnosti dne 02.01.2019. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 24.01.2019.